

CRÒNICA DE LA JORNADA

ELS MOVIMENTS SOCIALS A LA REPÚBLICA CATALANA

Dissabte, 11 de febrer de 2017

La Marta Vilalta, secretària nacional d'Entorn, va ser l'encarregada de presentar la jornada "Els moviments socials a la República Catalana" emmarcada dins del cicle de jornades de la campanya participativa "La República que farem". A parer seu, és important que el model de la nova República el puguem fer conjuntament entre tots. Catalunya es caracteritza per la gran col·laboració d'associacions i plataformes que han tingut un paper clar en la transformació de la societat, que en molts moments van ocupar el lloc que no van ocupar les institucions. Les lluites compartides han servit per treballant conjuntament i sumar esforços. A nivell global hi ha una proliferació de moviments i plataformes. Quin és el paper dels partits polítics en aquest context social? I quin ha de ser el paper Esquerra Republicana? Doncs ha de ser una eina útil al servei de la societat i de totes les causes, la majoria de les quals compartim. Volem ser un país col·laboratiu, posar-nos al servei de la societat i treballar conjuntament amb la ciutadania per aconseguir un objectius comuns. Un treball col·laboratiu amb qui compartim ideals per una República més justa, digna i lliure. Les jornades són una bona manera de continuar i obrir les portes a tothom. Estem fent una República per canviar-ho, els moviments socials poden comptar amb Esquerra Republicana en d'esdevenir i al dia dia de les lluites.

ELS PILARS DE LA REPÚBLICA

Tot seguit en Gerard Fernández, president de la sectorial de Moviments Socials, presenta els pilars de la República en l'àmbit de Ciutadania i democràcia:

UNA CIUTADANIA LLIURE I COMPROMESA

La República ha de tenir la pretensió de configurar-se en una ciutadania lliure, culta, crítica, participativa, responsable i compromesa que vetlla per l'interès general i el bé comú i que combat les situacions de privilegi, de domini, de desigualtat i de discriminació. Una República d'homes i dones lliures en igualtat de condicions compromesos a construir una societat més justa i solidària en fraternitat amb tots els pobles del món. La República Catalana és una oportunitat per bastir una altra manera de fer política basada en el dret a decidir i la democràcia participativa i col·laborativa, en què tota la ciutadania es faci responsable del bon funcionament de la República.

1. Els valors republicans per una ciutadania lliure, culta, crítica, participativa, responsable i compromesa.

Els valors republicans com a constructors de la socialdemocràcia catalana projecten un ideal de ciutadania lliure, culta, crítica, participativa, responsable i compromesa. La connotació republicana de ciutadania ens en proposa un model responsable, vigilant amb els excessos del poder i la corrupció, contra l'abús de posició dominant i amatent a la defensa de l'interès general. La lleialtat i la fraternitat ens permeten desenvolupar-nos lliurement, exercint un patriotisme cívic, respectuós amb la diferència, d'estima per la diversitat i preocupat per la cohesió social. El republicanisme és un element de no-claudicació davant l'individualisme regnant, on cadascú procura per ell i els que queden enrere resten exclosos. I, al mateix temps, és una actitud de no-dimissió de responsabilitats

ciutadanes en la configuració del bé comú. La reivindicació de la ciutadania lliure i compromesa és un paradigma fonamental en la constitució de la República.

2. El dret a decidir com a fórmula d'apoderament ciutadà

El dret de decidir és el dret que té la ciutadania per decidir el seu futur lliurement. El dret de decidir comença pel dret a l'autodeterminació dels pobles recollit a l'article 1 de la Carta de Drets Civils i Polítics de les Nacions Unides. Però el dret de decidir va molt més enllà, esdevenint així el dret que té la ciutadania a decidir-ho tot, pel que afecta a l'esfera de la vida pública, de forma col·lectiva, lliure i democràtica. L'exercici del dret a decidir serà un tret distintiu de la República Catalana, de forma que la ciutadania podrà fer i revocar lleis i mandats. Els processos participatius i deliberatius, les consultes, les iniciatives legislatives i els referèndums vinculants seran mecanismes forts de participació per apoderar la ciutadania i generar un model de ciutadania lliure i responsable amb el bé comú.

3. Una altra manera de fer política: govern obert i democràcia participativa

Cal tornar la política a la ciutadania, cal recuperar la cultura dels valors i de la regeneració i obertura democràtica, i cal inaugurar una nova forma de fer política. Transparència, retiment de comptes, apoderament de la ciutadania o govern obert són premisses irrenunciables. Volem una ciutadania corresponsable, una ciutadania amb drets i deures, que esdevingui actora, en comptes d'espectadora. La creació d'un nou estat també ha de ser l'oportunitat de crear una nova manera de fer política, on Administració i administrats, govern i ciutadania, cogovernem plegats.

El govern obert és una nova forma de comunicació bidireccional, permanent i transparent entre l'Administració i els ciutadans, mitjançant la qual s'ha d'assolir la participació efectiva en els processos de decisió, així com la col·laboració en el disseny de polítiques públiques.

4. L'educació, responsabilitat de tota la ciutadania

Durant la Segona República, el ministre d'Instrucció Pública, Marcel·lí Domingo, va dir que "els mestres són els primers ciutadans de la República", en referència a la importància de l'educació i els valors en la construcció d'una societat lliure i democràtica. Avui dia, en l'era de la globalització, la responsabilitat en l'educació ha sobrepassat el límit de les escoles i se situa com a responsabilitat de tota la societat, en la qual tota la ciutadania esdevé agent educatiu. Com diu el proverbi africà, "per educar un nen, cal la tribu sencera". Amb la nova República, el repte i el camí a traçar és transformar els nostres municipis en ciutats, barris i pobles educadors en els quals, a partir d'uns valors compartits, tots els agents educatius s'impliquin en l'educació: famílies, escoles, veïns, entitats, moviments socials, administracions, mitjans de comunicació, empreses...

5. Per la igualtat efectiva i la no-discriminació

La societat catalana vol esdevenir referent europeu en matèria d'igualtat entre les persones i de respecte a la diversitat, per la qual cosa cal avançar decididament en l'establiment d'un marc legal i de mesures que combatin qualsevol discriminació. Catalunya és pionera en la lluita contra la discriminació i a fer efectiu el dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació per raó de gènere, religió, conviccions, discapacitat, edat, origen racial o ètnic, identitat o orientació sexual, o per qualsevol altra condició social o personal. Hem de continuar treballant perquè el nostre país compti amb les institucions, tècniques jurídiques d'igualtat i els instruments més avançats i eficaços que assegurin aquesta no-discriminació entre persones.

REPÚBLICA CATALANA, EMPODERAMENT CIUTADÀ I DEMOCRÀCIA PARTICIPATIVA

A continuació va tenir lloc la conferència del Joan Tardà, diputat al Congrés. Va voler començar amb una sentència intencionada: "No volem fer volar coloms, hem de mirar la magnitud de tot plegat". A parer seu, mai no havíem tingut les eines que tenim ara. El 2017 és un any transcendental, abans ens hauríem de remuntar a l'any 1931. Hi ha condicions objectives suficients per a un procés constituent, una revolució democràtica, encara no una revolució social. Tot i que

tindrà elements de revolució social, especialment per que l'estat social està en escac. Som conscients que tenim les eines per fer-ho. Hi ha una majoria independentista al Govern i al Parlament. Hi ha el compromís d'obrir els col·legis electorals. I més important, tenim un consens social compromès en el referèndum. Podem parlar de ruptura democràtica. En l'etapa pre-democràtica i post-democràtica es va viure l'etapa d'ara. En l'etapa pre-democràtica hi havia els moviments dels barris, les lluites veïnals, que han anat evolucionant fins a l'actualitat, i el moviment obrer. I altres moviments socials que penjaven de l'església catòlica que es van incorporar a la lluita democràtica. Aquests moviments socials van servir per desvetllar consciències, van permetre consciència de classe, acumular forces, i van ser una escola de democràcia. Els moviments socials van anar fomentant l'aterratge de persones que després van protagonitzar els canvis en els municipis, el que després seria una penyora molt dura, amb la incorporació dels lideratges a les institucions. Llavors hi havia una dictadura evident, els moviments socials es van forjar a partir de superar dèficits extrems de tota mena, com la manca de llibertat sindical i de diàleg amb els ajuntaments de la transició. Sense els moviments socials no s'haurien consolidat les parets mestres del que ha estat després. Van ser fonamentals per plantejar batalles ideològiques que després s'han convertit en victòries polítiques. Com ara amb el procés constituent, l'espoli fiscal, l'objecció de consciència... Moviments socials que han permès la defensa i conquesta dels nous drets. En el procés constituent ens haurem de plantejar quins nous drets subjectius hem de conquerir, com la renda bàsica universal o renda garantida, o bé si la República ha de tenir exèrcit o una milícia republicana, o si els sistema de pensions ha de ser de repartiment o de capitalització, etc. En democràcia el moviments socials han estat fonamentals en la defensa del drets enfront el capitalisme més depredador i un estat del benestar cada cop més deballestat. Els moviments socials han hagut de ser reactius. Han estat la manera com s'ha introduït la modernitat a casa nostra, com l'ecologisme. Han estat el catalitzador d'un procés catàrtic, ciutadans que havien oblidat l'ADN del capitalisme: l'especulació, la depredació i l'explotació. Han desvetllat la consciència d'on som i en quin règim econòmic vivim. Tot això en un context de democràcia en construcció, la democràcia espanyola low cost. Tot això ens porta a afirmar que a més maduresa de la societat més diversitat dels moviments socials. Abans no eren gaire diversos: moviments obrer, veïnal i de cultura catalana. Avui dia, amb la socialització de l'educació, parlem d'una societat més madura, més diversa, i alhora menys reactius i més propositius. Tot és dialèctic, l'administració també es més madura. En definitiva, ens ho jugarem tot en el procés constituent, caldrà debatre i dir la nostra sobre quins són els nous drets subjectius que cal conquerir. Per exemple, l'habitatge. La República ha de portar aquest nou dret subjectiu. Ens ho jugarem en la intensitat del proces constituent. Com més intens sigui, caldrà veure la correlació de forces i veure la maduresa dels moviments socials, més hi haurà la necessitat d'abraçar grans consensos. La proclamació de la República serà difícil, però també la consolidació de la República, amb un estat espanyol que serà molt bel·ligerant amb la nova República. Hem d'aconseguir que un 75% de la ciutadania voti el referèndum de la constitució de la República. Raó per la qual la Constitució haurà de ser aprovada per una gran majoria, el qual obliga a fer grans pactes nacionals. S'haurà de decidir si la República ha de ser laica o aconfessional, si l'escola republicana ha de ser única o no... La Constitució haurà de ser prou flexible, no es pot escriure només en tinta blava o tinta vermella. De manera que caldrà una constitució que sigui elàstica, que permeti l'apoderament ciutadà però que caldrà fer grans pactes. Els moviments socials hauran de fer àrbitre i alhora ser protagonistes a fi i efecte de fer néixer la República amb grans consensos populars per poder consolidar-la. Hi ha 4 objectius que posem a l'abast. **Primer, garantir la viabilitat econòmica en el marc del capitalisme globalitzat.** Bàsicament el sector industrial, generar riquesa per poder-la socialitzar, a través de l'estat del benestar, i conquerir nous drets subjectius, per revertir tot allò en que s'ha retrocedit. **Segon, crear una democràcia d'excel·lència,** qui sigui participativa, transparent, una democràcia per al segle XXI. Uns reptes que fan por, ja que havíem cregut que s'havien enterrat les idees feixistes. Una democràcia d'excel·lència que no estigui supeditada als poders financers, sinó no serà una

democràcia viable al segle XXI, aviam com serem capaços de posar-hi fre. **Tercer, una societat lliure i cohesionada**, construir una Catalunya post-nacionalista en que tot neix de l'empoderament ciutadà i el dret de decidir. No té més sentit apel·lar a la història. Hem de fer esforços per deslliurar-nos de la història. Tot comença i tot acaba en el dret a decidir. Tot comença i tot acaba en la democràcia, el dret a decidir és la clau de volta del nostre èxit. Si proclamen la República en base això, el patró d'aquest estat naixent serà el dret a decidir. Ens estem jugant la República dels propers 30 anys. Tot ho basarem en una cultura pública comuna, un espai de convivència basada en drets i deures de la ciutadania. La República tindrà com a llengua oficial el castellà, si calen llengües oficials. Hem de fer una República moderna en la que s'emmirallin les nacions del món. Tindrem moltes obligacions per aportar molt en el món. **Quart, haurem de contribuir en el pensament global i el món actual.** És evident que la justícia universal està en recés, hem fet un pas enrere. Tot i que el moviment social del memorialisme ha permès mantenir la ferida de les víctimes del Franquisme. Estem en condicions de constitucionalitzar tot allò que té veure amb la persecució dels genocidis i que Catalunya sigui la pista d'aterratge de la justícia universal. Tenim grans obligacions en vers el món. **Tot comença i tot acaba en la responsabilitat dels ciutadans en l'exercici de la democràcia**, el drets i deures de la ciutadania. No sabem ben bé de que parlem, se'n diu democràcia col·laborativa. Però està clar que els moviments socials seguiran existint, sempre hi haurà lluita de classes, lluita de governança. És evident que la República no serà el paradís, els moviments socials caldrà que segueixin lluitant i participant en la fase propositiva i col·laborativa. I veure fins a quin punt l'estat ha de socialitzar-se. Però si sabem que tot canviarà, hi ha el risc que els moviments socials s'institucionalitzin, com el cas del sindicalisme que hauria de ser socio-laboral. És evident que ens hem de preguntar el paper dels moviments socials en la fase pre i en la fase post. Això es el que hem d'anar esclarint. Hi ha d'haver una relació molt íntima si volem crear hegemonies i amb els moviments socials. Sempre hi haurà recels entre poder i moviments socials, hi haurà la temptació de tutelar els moviments socials a través de les subvencions. Calda superar l'estadi dels últims anys. Ens hem de preguntar si la decadència de la societat actual pot comportar l'aparició de moviments socials reaccionaris, catalitzadors de societats menys democràtiques. Associem moviments socials a progrés però poden aparèixer moviments socials de caràcter reaccionari. Anem obrint camí, som humils servidors de la causa.

ELS MOVIMENTS SOCIALS A LA REPÚBLICA CATALANA

Seguidament va tenir lloc la taula rodona "La participació dels moviments socials a la nova República" amb una nodrida representació dels moviments socials en la que hi van participar en **David Minoves**, president del CIEMEN i membre de Unitat Contra el Feixisme i el Racisme (UCFR), **Maria Dantas**, activista social, **Diosdado Toledano**, membre de Marea de Marees i ILP Renda Garantida de Ciutadania, **Txell Bragulat**, directora de Sodepau, **Víctor M. Cabral**, membre de Stop Mare Mortum, **Elena Moreira**, membre d'Anem a Mil, **Xavier Flores**, membre de la junta de FAPAC, i la **Marina Llansana**, vicepresidenta d'Òmnium Cultural, encarregada de moderar el debat.

Després de presentar els ponents, la Marina Llansana va encetar el debat posant de relleu el paper d'Òmnium Cultural davant el repte de construir un nou país. A parer seu, la lluita l'han fet les persones, caldria homenatjar els lluitadors anònims que han contribuït a fer el país des de les lluites veïnals. I conclou, les lluites socials són indestriables de les lluites nacionals.

La primera en parlar és la Txell Bragulat, directora de Sodepau. [Sodepau](#) és una ONG que treballa per la solidaritat, el desenvolupament, la pau i els Drets Humans al Mediterrani i dedicada a donar suport i establir vincles amb els moviments d'aquí. Participen dels moviments socials internacionals, Palestina, contra la guerra, persones migrades, etc. A parer seu, si avui estem parlant d'una

República Catalana és sobretot gràcies a la força dels moviments socials i de la ciutadania per organitzar-se. Per això en el moment de conformar la República haurem de confrontar les visions de la societat. **Caldran uns moviments socials forts i autònoms** per que puguin incidir en la població i aconseguir que les seves demandes que siguin satisfetes. Volem una República Catalana per que sigui un estat com qualsevol altre? Que defensi els interessos dels poderosos? **La República és una oportunitat per fer un estat que sigui diferent**, que defensi la pau, la justícia social, etc. també quan ens relacionem amb la resta de països i societat internacionals. Hauríem de construir un estat que promogui la pau, no hauria de tenir exèrcit, que tingui una altra manera de relacionar-se amb el món, una República molt ferma respecte els països que vulneren sistemàticament els drets humans, com és el cas d'Israel. De la mateixa manera, donar suport als pobles que lluiten per la justícia social, com Síria, i no donar-los l'esquena.

El segon en parlar és en Víctor Cabral, membre de [Stop Mare Mortum](#), una entitat que planteja les polítiques migratòries. Stop Mare Mortum no ha tingut temps de fer un debat profund sobre el procés de construcció de la República, segons com sigui aquest procés, hi haurà una participació de moviments o una altra. I segons quin protagonisme es doni tindrem un marc democràtic o un altre. Si es dona protagonisme, tindrem apoderament. Si es dona protagonisme tindrem més drets i podrem construir una societat més madura. El protagonisme ha de ser central, els moviments socials són societat, així arribarem a més gent. I s'ha de ser antagonista, s'ha de respectar, els moviments socials no són institucions, no s'ha de monotoritzar, ni guiar. S'ha de donar l'oportunitat d'escoltar i d'arribar a més gent. Europa l'hem de construir pensant en nosaltres, des del municipalisme, els espais institucionals més propers a la ciutadania, més fàcils d'interpel·lar. **El poder popular, de la ciutadania, ha de ser un poder autònom, s'ha de bastir des de la base.** La República ha de ser molt diferent, que fomenti la cultura de la pau. En aquest sentit, una República molt activa en les causes que provoquen els desplaçaments de les persones migrants i crei un sistema d'acollida a les persones que es troben forçades a marxar per tal que es puguin integrar amb plenitud de drets. Les persones s'han de veure incorporades amb els mateixos drets i poder defensar amb nosaltres aquests drets.

La tercera a parlar és la Maria Dantas, activista social i membre de la Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya ([CONFAVC](#)). A parer d'ella, **cal pensar la República des de la base, des de la ciutadania, per que hi ha gent que encara no té la condició de ciutadana**, fins i tot gent que està vivint a Catalunya des de fa molts anys. La Maria ha treballat en els moviments socials migratoris, que volen representar a la gent no-ciutadana, aquesta gent que són invisibles per que les individualitzem nosaltres. Si la República Catalana neix de l'anhel de la ciutadania, s'ha de continuar per aquest via, de l'apoderament ciutadà. El terme gent migrada s'utilitza sovint des de les institucions per diferenciar entre persones ciutadanes i no-ciutadanes, hem de dir que tots som persones humanes. Hem de fer una República Catalana des de la base. Hi ha associacions que ni tan sols tenen registre però en canvi porten anys mobilitzant-se, fent de pont, fent una necessària tensió pacífica entre la societat i les institucions, que hauria de continuar en una Catalunya republicana. Sense la veu de les persones que no són escoltades el futur no es pot compartir.

El quart en parlar és en Xavier Flores, membre de la junta de FAPAC. En Xavier aclareix que FAPAC està a favor del dret a decidir, no es definirà sobre la independència, però ha participat del Pacte Nacional per fer un referèndum. Un dels pilars fonamentals per la FAPAC és defensar i reforça una educació pública de qualitat, catalana, laica, equitativa, gratuïta, democràtica i educativa. La FAPAC és un espai on es reben totes les inquietuds de les ampes, s'escolta a tothom i es treballa conjuntament. Comença fent una mirada retrospectiva de l'educació a Catalunya. El 1901, Francesc Ferrer i Guàrdia, pedagog que va impulsar l'Escola Moderna, una educació racional, de base científica, on els infants estudiaven en llibertat, en un entorn natural, coneixien l'entorn on

vivien... va ser un primer exemple d'innovació pedagògica. A la Segona República l'educació va ser el pilar fonamental. El 2003 es va fer el Pacte Nacional per a l'Educació que va satisfer a tothom. Del 2009 al 2013 es va patir una de les majors retallades en educació. **L'educació és el pilar fonamental de tota societat.** Si volem que la gent estigui formada i preparada hem d'apostar per l'educació. Ara mateix s'estan perdent escoles, s'estan perdent línies... des de Fapac s'està defensant la baixada de ràtios i s'ha endegat una campanya per intentar salvar l'escola pública a la que es convida tothom a formar-hi part.

En cinquè lloc li toca el torn al David Minoves, president del [CIEMEN](#) i membre de Unitat Contra el Feixisme i el Racisme ([UCFR](#)). Abans de començar en David se solidaritza amb Òmnium Cultural que està patint un moment molt delicat arrel de les sancions imposades per l'Estat pel fet de liderar el procés. CIEMEN és l'entitat més antiga representada a la taula. Es va fundar en l'etapa de la dictadura franquista per lluitar per la llibertat catalana i relacionar-se amb les nacions i cultures del món que no estaven constituïdes en estats. CIEMEN ha participat en molts moviments internacionals, també en favor del dret decidir, de la lluita contra la fam, l'acollida refugiats.... **En primer lloc, una relació no-clientelar.** El paper dels moviments socials respecte dels governs hauria de pressió, fet que hauria de ser una obvietat. Abans, com que no hi havia estat, es va configurar una xarxa de relació social que ha acabat subsistint. **En segon lloc, que el diàleg sigui franc.** Les entitats són polítiques però no partidistes. Si tots tenim la mateixa tesi fem un flac favor a la democràcia. **Quin paper han de tenir els moviments socials en el procés constituent?** Ha de ser fonamental, de fet encara no ha començat el procés constituent. Hem de començar a plantejar-nos que el procés constituent s'ha d'impulsar. Els moviments hi poden aportar coses. El CIEMEN es va fundar per la solidaritat i la diversitat vers el món, però avui la diversitat és a Catalunya mateix. Per això el 1996 la [Declaració Universal dels Drets Lingüístics](#). La República Catalana hauria de ser pionera a l'hora de defensar els drets lingüístics de la diversitat de les persones que viuen i treballen a Catalunya i veure com es pot aplicar a casa nostra. Una República que tingui una perspectiva de les persones que hi viuen des de la diversitat. Una de les tasques és la solidaritat amb la diversitat del món, Catalunya ha estat sempre solidària i ha cooperat. Amb la República no ens en podem oblidar i hem de continuar sent solidaris. El cas de Palestina, Sàhara, Kurdistan... per que siguin reconeguts com a poble. Hem de mantenir la pulsio solidària amb aquests pobles. **En tercer lloc, nous drets.** Hem de ser conscients que seran ciutadans de la República tots els que viuen i treballen a Catalunya, també dels que no tenen reconeguts els drets polítics, per que així podran participar i influir. Finalment, afegeix quatre coses. El moment que estem vivint hauríem de ser capaços de salvaguardar-lo, un procés de lideratge civil, que estem participant pacíficament, cívicament i democràticament. Per tant, un país pacífic, que enforteixi la democràcia arreu del món i promogui la participació ciutadana en els afers col·lectius. Hi ha casos com Nicaragua o Equador que han deixat els moviments socials de banda, això no pot ser. Hi ha d'haver una bona relació abans i després, especialment per mantenir-ho. Els moviments socials han de seguir tenint un paper reconegut en la conformació de la nova República sinó ningú no ens garanteix que la República sigui millor que la resta.

En sisè lloc pren la paraula l'Elena Moreira, de l'associació Anem a mil. [Anem a mil](#) és una plataforma ciutadana que treballa per un salari digne. Amb els salaris actuals no es pot viure amb dignitat. Defensa un salari mínim de 1.000 euros en catorze pagues que contribuirà a millorar les condicions dels treballadors i reduir les desigualtats. Són conscients del lloc i moment que estem vivint, s'han presentat moltes mocions als ajuntaments, en que es planteja que cap treballador no cobri menys de 1.000 euros i establint clàusules socials per a les empreses públiques. Sobre la participació, els moviments socials han existit sempre que hi ha desigualtats, amb el que s'han aconseguit canvis socials importants. Per exemple la lluita de les dones, la insubmissió i abolició del servei militar i el moviment obrer. A Catalunya, el moviment obrer va començar fa més de cent anys.

Per construir una República Catalana hi ha la necessitat d'un component revolucionari, cal anar més enllà del fet nacional. Cal trencar el paradigma polític on estan apuntalades lleis com la legislació laboral, la llei d'avortament, llei mordassa, estrangeria... lleis que afecten a la dignitat de les persones. Aquest canvi ha de passar pel carrer i les institucions. **Els moviments socials no han de perdre l'objectiu: lluitar per les classes populars.** Si no s'aconsegueix un equilibri entre moviments socials i la part política no mostra la seva voluntat d'escoltar-los no s'aconseguirà un canvi de veritat. Els moviments socials han de vetllar per tenir la seva pròpia autonomia. No podem hipotecar el objectiu. Quan s'ha fet una política de clientelisme s'hipoteca la lluita. A la nova República se li ha d'exigir que compleixi amb les seves responsabilitats. Hi ha entitats que existeixen per que les institucions no compleixen les seves responsabilitats, com és el cas de Càrites, la caritat cristiana de l'església. Aquí estem per fer política i treballar per la dignitat de les persones, per un salari mínim, una renda garantida, unes pensions dignes... Hem de treballar per la dignitat de les persones.

En setè lloc pren la paraula en Diosdado Toledano, membre de Marea de Marees i [ILP Renda Garantida de Ciutadania](#). La Marea de Marees és un moviment de moviments per donar-se suport entre els moviments socials en uns moments de desmobilització. Aquesta proposta surt de la marea d'aturats, la marea blanca, la marea groga, la marea pensionista i altres moviments, marea turquesa, Anem a mil i qualsevol moviment amb objectius socials justos i autònoms. La ILP per una Renda Garantida de Ciutadania és l'organisme per tramitar-la, no hi ha entitats com a tals sinó persones en la comissió promotora, que té el suport d'un llarg llistat d'entitats. La renda garantida de ciutadania té molta importància, **no podem fer una abstracció de la lluita per la República sense veure el que està passant arreu del món**, amb la lluita anti-globalització per exemple. El malestar de la societat té a veure amb l'empobriment d'una part important de la societat. Aquest empobriment amb una major desigualtat indica que això no va bé. Això explica el moviment dels indignats i tot el que ha vingut després. No tindrem una República si no dona resposta a aquests problemes. **La República dona esperança a resoldre els problemes de fons, sinó per a que serveix?** La renda garantida de ciutadania dona una resposta important a garantir que ninguna persona a Catalunya tingui ingressos inferiors a viure en dignitat. Està establerta a l'Estatut tot i que no es va desenvolupar. La ILP s'organitza com a resposta a la retallada de la renda mínima d'inserció. Dins dels prejudicis que s'han hagut de vèncer, especialment respecte CiU, en el que es deia que la gent no treballaria i la renda tindria un efecte a l'alça dels salaris, i això no seria bo. Aquests prejudicis s'han hagut de vèncer. Vol agrair el paper de l'Anna Simó que va donar una clau per que prosperés. La renda garanteix aquests drets per a tota la població. Hi ha un acord que encara no és del tot satisfactori però que és un avanç important, per exemple respecte les persones migrades, amb un criteri establert a 1 any de residència. El caràcter de dret subjectiu és fonamental des del principi i ha de tenir complementarietat amb les altres rendes del treball. La Generalitat diu que no pot ser. No es té en compte la pobresa laboral, en que el 70% són dones o famílies amb fills. Demana a Esquerra Republicana que contrapesi la dreta del govern. La globalització neoliberal ha tingut com a conseqüència fer ascendir a Trump i altres opcions para-feixistes, la construcció de la UE amb molt problemes. Si tens moneda però no redistribueixes la riquesa el que passa és que hi ha guanyadors i perdedors. Els perdedors seran les classes treballadores d'Europa i l'endeutament del sud d'Europa. Però això també és una oportunitat per recuperar la sobirania popular i nacional per fer altres polítiques de solidaritat, de cooperació... Cal actuar per que hi hagi política de donar suport econòmic als països africans i de l'Orient mitjà per que no es vegin forçats a emigrar, conseqüència de les polítiques d'explotació neoliberal, i que dona com a conseqüència molts morts.

CLOENDA

Per cloure la jornada, pren la paraula la Mireia Mata, vicesecretària general d'Entorn, Dones i Gestió del Coneixement. A parer seu, **els drets socials es guanyen cada dia**, quan no es lluita cada dia la gent es desmobilitza. Aquesta revolució democràtica no la fan els polítics, la fa el poble. **La República és l'eina per aconseguir els drets socials**. Hi hem d'arribar i veure de quina manera els moviments socials poden ajudar i pensar com els inserirem a la nova República. La República dels drets socials.

Francesc Sànchez
Tècnic de polítiques sectorials
acciopolitica@esquerra.cat